

ПЕТИМА БРАТЯ

FIVE BROTHERS

Copyright © 2024 by Penelope Douglas LLC

**This edition published by arrangement with Berkley, an imprint of
Penguin Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC**

© Карина Горанова, *превод от английски*

© Фиделия Косева, *дизайнер на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2024

ISBN: 978-954-28-4804-2

ПЕНЕЛЪПИ ДЪГЛАС

Тетима Братя

Превод от английски
Карина Горанова

 ciela

Бележка от автора

„Петима братя“ е самостоятелен роман, който се развива в света на една от другите ми книги – „Изкушението на Тръст Сикс“. Не е задължително да прочетете „Изкушението на Тръст Сикс“, но би било полезно. В тази книга е обърнато особено внимание на братята Йегер.

Скъпи читателю,

В тази книга са засегнати тежки и емоционални теми, включително двусмислено съгласие, домашно насилие, сексуално насилие и обсъждания на самоубийство. Всеки, който смята, че подобно съдържание може да го разстрои, е добре да обмисли дали желае да продължи с четенето ѝ.

Плейлиста:

- “Afterlife” на *Avenged Sevenfold*
“Blood in the Water” на *Ayron Jones*
“Careless Whisper” на *Seether*
“Coming Down” на *Five Finger Death Punch*
“Happy Together” на *Filter*
“Heron Blue” на *Sun Kil Moon*
“High Enough” на *Damn Yankees*
“In the Woods Somewhere” на *Hozier*
“Raise Hell” на *Brandi Carlile*
“Shout” на *Tears for Fears*
“Shout 2000” на *Disturbed*
“Something in the Way” на *MXMS*
“Take the World” на *She Wants Revenge*
“Twist of Fate” на *Olivia Newton – John*
“Waking Up Beside You” на *Stabbing Westward*
“Where the River Flows” на *Collective Soul*
“Whispers in the Hall” на *Chromatics*
“Your Woman” на *GYM*

Едно

КРИСИЕН

Не се разхождайте сами през нощта.

Нхващам подгъва на карираната си пола и поглеждам зад себе си. Пустият тъмен път изчезва в черната празнота като тунел под короните на дърветата. От отразената светлина на среднощната луна листата изглеждат сини, а октомврийският ветрец развява косата по страните на лицето ми.

Обръщам се напред и продължавам да вървя. Сърцето в гърдите ми бие учестено.

Не се разхождайте сами през нощта.

Не помня да съм го чувала от родителите си, но го научих добре. Светът е пълен с неща, които искат да ни наранят, защото могат. Защото ние ги улесняваме в това.

Ние, жените, не трябва да сме прекалено мускулести. Не трябва да сме твърде умни или да се научим как да управляваме пари. Не е нужно да знаем как да се ориентираме в тълпата, да се оправим в някой град или на летището или пък да изберем колата, която искаме да купим. Ако с вас в автомобила има мъж, нека той шофира, а резервацията за вечеря трябва винаги да е на негово име.

Това са *нещата*, които ми казаха родителите ми.

Всичко в живота е свързано с власт и определено не са ме учили, че не притежавам такава. Просто знам, че мъжете ще ме харесват повече, ако не я демонстрирам.

Гората се простира от двете страни на пътя и усещам фигури, които всъщност ги няма. Те ме гледат. Скрити в

дърветата. Сякаш опасността може да разбере кога сме незащитени, и да се появи в точното време и място. Серийните убийци в летните лагери винаги знаят кога едно момиче се е отдалечило от групата си, нали? Без значение къде е летният лагер. Дори убиецът да е в друг.

Вместо да се страхувам обаче, поглеждам нагоре. Нощта е сравнително ясна и звездите светят толкова ярко, че в крайна сметка се радвам на разходката сама в нощта. Надалеч по този тъмен път, оставила зад себе си светлините на града.

Свивам юмруци и стискам в тях полата от училищната си униформа, а меката материя на ризата полепва по влажната ми кожа. Гърдите ми се трият в тъканта ѝ.

След няколко месеца Юпитер ще бъде видим на небосклону. Забравила съм какво може да се наблюдава на него по това време на годината, но е хубаво човек да вижда каквито и да е звезди. Времето в крайбрежните градове на Флорида през сезона на ураганите не е шега. Сякаш винаги има облаци.

Не чувам двигателя зад мен.

– Да те закарам донякъде? – вика някой.

Поклащам глава, а сърцето ми прескача. Поглеждам и срещам зелени очи, които ме гледат от страната на шофьора. Отдръпвам се от пътя и тръгвам по банкета, а пикапът му ме следва.

Той изважда ръката си през прозореца, гол до кръста, а кожата на гърдите, врата и мускулестите му ръце е потъмняла от слънцето.

Той работи на открито. Изглежда, че често е без тениска, защото тенът му е равен.

Момче от другата страна на релсите.

Черната му коса е прибрана под бейзболна шапка с козирката назад, а очите му блестят по начин, който вече познавам. Мъжете ме гледат така отдавна, много по-рано, отколкото трябваше.